

Nationale Confederatie Politieke Gevangenen En Rechthebbenden – Gewest Gent-Eeklo vzw

Herinneringsstenen in Gent voor weerstanders van W.O.II

Het bestuur van de Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden (N.C.P.G.R.) van het Gewest Gent-Eeklo heeft in Gent en omgeving een aantal zogenaamde Stolpersteine of Struikelstenen geplaatst in het voetpad vóór de woning of werkplaats van Weerstanders, die tijdens WO2 door de nazi bezetter werden gearresteerd en hun leven hebben gegeven voor onze vrijheid. Zij waren actief in verzetsorganisaties zoals het Geheim Leger, het Onafhankelijkheidsfront, de Belgische Nationale Beweging, enz. en werden omgebracht tijdens of na hun arrestatie, of werden naar de Duitse concentratiekampen gedeporteerd, maar hebben 'de gestrengheden van de kampen' NIET overleefd.

Er werd gestart op 6 maart 2019, om 13 uur, in de Meersstraat 138 te 9000 Gent, met een kleine plechtigheid bij het plaatsen van de eerste zes Struikelstenen.

Het stadsbestuur van Gent gaf vergunning aan ons initiatief om voor niet teruggekeerde Weerstanders uit Gent en omgeving Struikelstenen te plaatsen. In 2018 werden er reeds drie dergelijke Struikelstenen geplaatst in de Veldstraat, aan de bakkerij van de familie Bloch. De drie familieleden werden naar het uitroeiingskamp van Auschwitz gedeporteerd enkel en alleen omwille van het feit dat zij Joodse mensen waren en dus voor de nazi's tot het verkeerde ras behoorden.

Een eerste reeks van 20 Herinneringsstenen werd opgestart als symbolische herdenking aan alle Weerstanders uit Gent. Op 6 en 7 maart 2019 werd er voor twintig niet teruggekeerde weerstanders een Struikelsteen geplaatst door Gunter Demnig, de bedenker van het project Stolpersteine of Struikelstenen. De betrokken families waren officieel uitgenodigd om deze plechtigheid bij te wonen. Alle andere geïnteresseerden en uiteraard ook deze van de Vaderlandslievende Verenigingen waren eveneens van harte welkom op deze plechtigheid.

Foto's van de plaatsing van de Struikelstenen in Groot-Gent
op 6 en 7 maart 2019

Gunter Demnig op 6 maart 2019 aan het werk bij het plaatsen v/d 6 Struikelstenen voor de slachtoffers v/d OIP in de Meersstraat te Gent.

De genodigden luisterden aandachtig naar de toespraak v/d voorziter v/d N.C.P.G.R. Nationaal de heer Edmond Eycken (rechts). Links naast hem de voorzitter van het Gewest Gent-Eeklo Mark Van den Driessche.

Zicht in de laadruimte van de oude Volkswagen camionette van Gunter Demnig.
Foto : Erald De Wachter

Gemeenten en straten waar de Herinneringsstenen werden geplaatst:

Postn.	Gemeente	Straat en Nummer	Aantal	Naam Weerstander	Omgekomen te	Uur
--------	----------	------------------	--------	------------------	--------------	-----

Programma woensdag 6 maart 2019

9000	Gent	Meersstraat 138		Plechtigheid en persmoment		13:00
9000	Gent	Meersstraat 138	1	DE PAEPE Victor	Baai Lübeck Duitsl.	13:30
9000	Gent	Meersstraat 138	1	HAEGEMAN Camille	Baai Lübeck Duitsl.	13:30
9000	Gent	Meersstraat 138	1	LABENS Gustave	Sandbostel Duitsl.	13:30
9000	Gent	Meersstraat 138	1	LAMMERTYN Roger	Blumenthal Duitsl.	13:30
9000	Gent	Meersstraat 138	1	MATTHYS Julius	Baai Lübeck Duitsl.	13:30
9000	Gent	Meersstraat 138	1	WANZELE Maurice	Blumenthal Duitsl.	13:30
9000	Gent	Paul Fredericqstraat 91	1	MUSSCHE Robert	Cap Arcona Duitsl.	14:00
9000	Gent	Groot-Britannielaan 88	1	SPEECKAERT Jozef	Blumenthal Duitsl.	14:20
9000	Gent	Fortlaan 93-94	1	INGELS Jean	Brussel België	14:40
9000	Gent	Monterreystraat 63	1	VANDEPUTTE Maurice	Gros-Rosen Duitsl.	15:00
9000	Gent	Hendrik Waelputstraat 11	1	BOONE Leopold	Baai Lübeck Duitsl.	15:20
9000	Gent	Kortrijksepoortstraat 240	1	COLYN Charles	Blumenthal Duitsl.	15:40
Aantal te plaatsen stenen =			12			

Programma donderdag 7 maart 2019

9000	Gent	Kortrijksesteenweg 890	1	CLOQUET Michel	Blumenthal Duitsl.	9:00
9052	Zwijnaarde	Dorpsstraat 34	1	VAN SPEYBROECK Frans	Asper België	9:30
9052	Zwijnaarde	Dorpsstraat 34	1	VAN SPEYBROECK Lucien	Oostakker België	9:30
9031	Drongen	Goubaulaan 5	1	GOUBAU Carlos	Neuengamme Duitsl.	10:00
9031	Drongen	Goubaulaan 5	1	GOUBAU Charles	Neuengamme Duitsl.	10:00
9030	Mariakerke	André De Bruynestraat 5	1	DE BRUYNE André	Blumenthal Duitsl.	10:20
9030	Mariakerke	Gérard Willemotlaan 90	1	WILLEMOT Gérard	Dora Duitsl.	10:40
9030	Mariakerke	Henri Storystraat 2	1	STORY Henri	Gros-Rosen Duitsl.	11:00
Aantal te plaatsen stenen =			8			
Totaal aantal Stenen =			20			

Met dank aan:

Edmond Eycken, Voorzitter van de N.C.P.G.R. Nationaal, voor steun aan dit project
 De Nationale Bank van België voor hun steun aan het project
 Marc Blansaer, van het Vredeshuis te Gent, voor de contacten met de stad Gent
 Frank Roels voor de algemene coördinatie van dit project
 Alfons Matthys voor voorbereidend werk en de inlichtingen aan de families
 Erauld De Wachter voor historische gegevens over de slachtoffers en vele teksten
 Hendrik De Vriesere voor de technische kant en de voorbereiding ter plaatse
 Michel Cloquet voor de bijkomende inlichtingen en hulp bij de voorbereidingen
 De Voorzitter van de N.C.P.G.R. Gewest Gent-Eeklo, Mark Van den Driessche

INLEIDING

Neuengamme en Blumenthal

Van de 20 Weerstanders waarvoor een Struikel- of Herinneringssteen werd geplaatst, werden er 14 van hen op 31 augustus 1944 met het laatste grote konvooi naar het concentratiekamp van **Neuengamme** (NG), aan de rand van Hamburg, gedeporteerd. Acht van hen werden op 12 augustus 1944 door de Geheime Feldpolizei (GFP), wegens vertragen van- of sabotage in de productie, op hun werkplaats aangehouden, namelijk in de Optique et Instruments de Précision (OIP) in de Meersstraat te Gent, een bedrijf dat optische instrumenten vervaardigde voor het Duitse vliegwezen. Zij werden in de Nieuwewandeling gevangenis te Gent opgesloten. Van 28 tot 30 augustus 1944 werd de Nieuwewandeling gevangenis 'geleegd'. Alle Politieke Gevangenen werden op transport gezet naar Antwerpen; de vrouwen in autobussen, de mannen in opgeëiste camions van de brouwerij Meiresonne. Op 31 augustus werd een treinkonvooi gevormd met 2.000 Politieke Gevangenen uit Aarlen, Namen, Hoei, Sint-Gillis Brussel, Breendonk, Antwerpen én Gent, met bestemming KZ Neuengamme, KZ Ravensbrück en KZ Sachsenhausen. 1.359 mannen, waaronder de 8 van OIP werden in de nacht van 1 op 2 september 1944 afgeleverd in KZ Neuengamme.

In KZ Neuengamme en zijn 87 Buitenkampen verbleven tijdens WO2 **100.400** Politieke Gevangenen, waarvan er **55.000** of ruim de helft omgekomen zijn! Ongeveer 3.500 hadden de Belgische nationaliteit. Bij het toekennen van hun kampnummer stonden de acht werkmakers van de OIP samen aan te schuiven, zodat zij een kampnummer toegewezen kregen in de reeks van **44933 t/m 44940**.

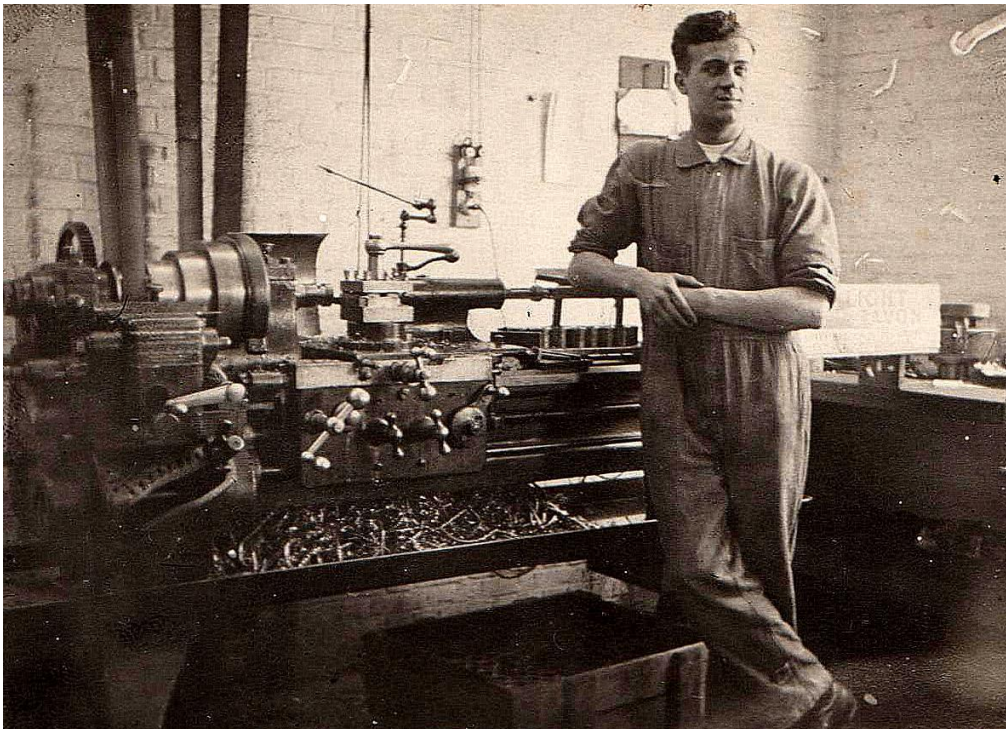
De gevangenen hadden geen naam meer, maar zij werden een nummer!

Reeds op 6 september 1944 werd een treinkonvooi gevormd met 1.000 gevangenen, waaronder een 250-tal Belgen, met bestemming het Buitenkamp **Blumenthal** in Bremen. 'Bloemendal', wat een mooie naam, de werkelijkheid was echter heel dramatisch door de slavenarbeid, uithongering, ziekten, brutaliteiten door de SS en de Kapo's én de extreme koude in de winter van 1944 op 1945. De gevangenen werden er tewerkgesteld bij de Deutsche Schiffs- und Maschinenbau AG (Deschimag), het eerste grote concern in de Duitse scheepsbouw. Op 9 april 1945 werden de Buitenkampen in Bremen ontruimd. Deels te voet (Dodemars) en deels per trein werden de gevangenen van Blumenthal, Schützenhof en Farge terug naar het Hoofdkamp van Neuengamme gestuurd of naar het opvangkamp van Sandbostel, alwaar ze in beide gevallen, op 15 april 1945 aankwamen.

JULIUS MATTHYS

Julius Matthys (Gent 13/04/1905-Lubeck 23/04/1945) was gehuwd en vader van twee zonen, René en Alfons. Gedurende drie periodes, van 03/1923 tot 02/1925, 12/1929 tot 03/1933 en 04/1939 tot 08/1944 was hij werkzaam bij de firma Optique et Instruments de Précision (**OIP**) in de Meersstraat te Gent. In april 1944 werd hij lid van de Patriottische Militie (PM), een van de twee pijlers van het Onafhankelijkheidsfront (O.F.-F.I.). Bij OIP waren tien werknemers lid van de PM en zij pleegden sabotage of vertraagden de productie van optische instrumenten bestemd voor het Duitse vliegwezen. Zij recruteerden ook nieuwe leden voor de PM, verspreidden de clandestiene pers en gaven steun aan ondergedoken leden van de PM en aan

Werkweigeraars. Op 12 augustus 1944 werd Jules aangehouden en op 31 augustus naar Neuengamme gedeporteerd. Zijn kampnummer was **44935**. Vanaf 20 april 1945 werd het Hoofdkamp van KZ Neuengamme ontruimd. De Politieke Gevangenen werden vooral per trein naar de haven van Lübeck gestuurd. Met het kleinere schip Athen, dat dienst deed als verbindingsschip, werden zij naar de Cap Arcona of de Thielbek in de baai van Lübeck, overgebracht. Reeds op 23 april 1945 overleed Julius Matthys door totale ontbering in de ruimen van de Athen. Hij stierf in de armen van Willy Dekeghel en Alfons De Vlieghe, twee van de acht werkmakers van OIP die de hel van Neuengamme en de Cap Arcona wel overleefd hebben.

Julius Matthys in het atelier van de OIP

CAMILLE HAEGEMAN

Camiel HAEGEMAN (Gent 20/11/1904 – Lübeck 02/05/1945) was gehuwd, woonde in Gent en werkte bij de firma Optique et Précision (**OIP**) in de Meersstraat te Gent. In mei 1944 werd Camiel lid van de Patriottische Militie (PM), een van de twee pijlers van het Onafhankelijkheidsfront (O.F.-F.I.). Bij OIP waren tien werknemers lid van de PM en zij pleegden sabotage of zij vertraagden de productie van de optische instrumenten bestemd voor het Duitse vliegwezen.

Zij recruteerden ook nieuwe leden voor de PM, verspreidden de clandestiene pers en gaven

steun aan ondergedoken leden van de PM en ook aan Werkweigeraars. Op 12 augustus 1944 werd Camiel aangehouden en op 31 augustus naar Neuengamme gedeporteerd. Zijn kampnummer was **44934**. Op 6 september werd hij naar het Buitenkamp Blumenthal gestuurd en tewerkgesteld bij Deschimag. Op 15 april 1945 was hij terug in het hoofdkamp. Vanaf 20 april 1945 werd het Hoofdkamp van Neuengamme ontruimd. De gevangenen werden per trein naar de haven van Lübeck gestuurd. Met het kleinere schip Athen, dat dienst deed als verbindingsschip, werden zij naar de Cap Arcona of de Thielbek in de baai van Lübeck aan de Oostzee, overgebracht. Op 2 mei 1945, één dag voor de raket-aanvallen door de Britse R.A.F., overleed Camiel door totale uitputting in de ruimen van de Cap Arcona, in de baai van Lübeck.

GUSTAVE LABENS

Gustave LABENS (Ledeberg 18/02/1912 – Sandbostel 01/05/1945) was gehuwd, paswerker en werkzaam bij de firma Optique et Instruments de Précision (**OIP**) te Gent. In april 1944 werd Gustaaf lid van de Patriottische Militie (PM), een van de twee pijlers van het Onafhankelijkheidsfront (O.F.-F.I.). Bij OIP waren tien werknemers, waaronder Gustaaf Labens, lid van de PM en zij verzaagden of pleegden sabotage in de productie van de optische instrumenten bestemd voor het Duitse vliegwezen. Ook recruteerden zij nieuwe leden voor de Patriottische Militie, verspreidden de clandestiene pers en gaven steun aan ondergedoken leden van de PM en aan Werk-weigeraars. Op 12 augustus 1944 werd Gustaaf aangehouden en op 31 augustus werd hij naar KZ Neuengamme gedeporteerd. Zijn kampnummer was **44940**. Op 6 september 1944 werd hij naar het Buitenkamp Blumenthal gestuurd en er tewerkgesteld bij Deschimag. Op 9 april 1945 werden de Buitenkampen in Bremen ontruimd.

De gevangenen van Blumenthal,

Schützenhof en Farge werden ofwel terug naar het Hoofdkamp van Neuengamme gestuurd, ofwel naar het opvangkamp van Sandbostel. De SS had daar een deel van het Krijgsgevangenenkamp Stalag XB omgevormd tot opvangkamp voor Politieke Gevangenen. Gustaaf was een van de 291 Belgen die naar Sandbostel gestuurd werden. Dit opvangkamp veranderde op het einde van WO2, door totaal gebrek aan voeding, drinkbaar water en hygiëne, in een waar sterfoord of mouroir. Binnen de 15 dagen stierven er 178 Belgen! Gustaaf was een van hen.

VICTOR DE PAEPE

Victor DE PAEPE (Gent 06/07/1902 – Baai van Lübeck 01/05/1945) was gehuwd, ijzerdraaier van beroep en werkzaam bij de firma Optique et Instruments de Précision (**OIP**) in de Meersstraat te Gent.

In mei 1944 werd hij lid van de Patriottische Milities (PM), een van de twee pijlers van het Onafhankelijkheidsfront (O.F.-F.I.). Bij OIP waren tien werknemers, waaronder Victor De Paepe, lid van de PM en zij pleegden sabotage in- of vertraagden de productie van optische instrumenten voor het Duitse vliegwezen.

Zij recruteerden ook nieuwe leden voor de PM, verspreidden de clandestiene pers en gaven steun aan ondergedoken leden van de PM en aan Werkweigeraars. Op 12 augustus 1944 werd Victor aangehouden en op 31 augustus naar KZ Neuengamme gedeporteerd. Zijn kampnummer was **44938**. Op 6 september 1944 werd hij naar het Buitenkamp Blumenthal gestuurd en er tewerkgesteld bij Deschimag. Op 15 april was hij terug in het Hoofdkamp. Vanaf 20 april 1945 werd dan het Hoofdkamp van Neuengamme ontruimd. De gevangenen werden per trein naar de haven van Lübeck gestuurd. Met het kleinere schip Athen, dat dienst deed als verbindingsschip, werden de gevangenen dan naar de Cap Arcona of de Thielbek in de baai van Lübeck overgebracht. Op 3 mei 1945, tijdens de raket-aanvallen door de Britse R.A.F, overleed Victor in de ruimen van de Cap Arcona in de Baai Lübeck, aan de Oostzee.

ROGER LAMMERTYN

Roger LAMMERTYN (Gent 20/09/1922 - Blumenthal 17/01/1945) was gehuwd en had een dochter. Hij was paswerker, werkzaam bij de firma Optique et Instruments de Précision (**OIP**) te Gent. In april 1944 werd hij lid van de Patriottische Milities (PM), een van de twee pijlers van het Onafhankelijkheidsfront (O.F.-F.I.), in de OIP.

De Bedrijfsmilitie had tot opdracht het moreel der arbeiders op te beuren, en de werkhuizen gewapenderhand te beschermen tegen eventuele beschadiging of vernietiging door de vijand.

Zij verzaagden of pleegden sabotage in de productie van optische instrumenten voor het Duitse vliegwezen. Zij verdeelden clandestiene vlugschriften en haalden steungelden op voor families van aangehouden of ondergedoken weerstanders en weigeraars van de verplichte arbeidsdienst. Op 12 augustus 1944 werd Victor aangehouden en op 31 augustus naar KZ Neuengamme gedeporteerd. Zijn kampnummer was **44937**. Op 6 september 1944 werd hij naar het Buitenkamp Blumenthal gestuurd en er tewerkgesteld bij de firma Deschimag. Roger overleed op 17 januari 1945, amper 4,5 maanden na zijn deportatie, van ziekte en ontbering in het Buitenkamp van Blumenthal - Bremen. De extreem koude winter van 1944 op 1945 was zeker één v/d oorzaken. Lange werkdagen van 12 uur, ziekten, maar ook de ondervoeding en mishandelingen door de SS en de Kapo's waren de andere oorzaken.

MAURICE WANZELE

Maurice WANZELE (Gent 10/9/1907 - Blumenthal 06/12/1944) was gehuwd en vader van een zoon. Hij was paswerker werkzaam bij de firma Optique et Instruments de Précision (**OIP**) te Gent. In april 1944 werd Maurice lid van de Patriottische Militie (PM), een van de twee pijlers van het Onafhankelijkheidsfront (O.F.-F.I.). Binnen de OIP was hij groepsoverste van de 10-koppige verzetsgroep van de Patriotische Milities – Bedrijfsmilitie. De militie had tot opdracht het moreel der arbeiders op te beuren, en de werkhuizen desnoods gewapenderhand

te beschermen tegen eventuele beschadiging of vernietiging door de vijand. Maurice belemmerde het opdrijven van- en saboteerde de productie van optische instrumenten voor het Duitse vliegwezen. Hij verdeelde de clandestiene pers¹ en haalde steungelden op voor families van aangehouden of ondergedoken Weerstanders en ook Werkweigeraars. Op 12 augustus 1944 werden acht leden van de verzetsgroep samen op het bedrijf door de Gestapo aangehouden; tegelijkertijd werd bij het gezin Wanzele thuis een grondige huiszoeking verricht. Zijn echtgenote die kort vooraf verwittigd was, kon tijdig het wapen van haar echtgenoot verbergen. Op 31 augustus werd Maurice naar het KZ Neuengamme gedeporteerd. Zijn kampnummer was **44939**. Op 6 september 1944 werd hij naar het buitenkamp Blumenthal gestuurd en er tewerkgesteld bij de grote scheepswerf Deschimag. Maurice overleed reeds op Sinterklaasdag 6 december 1944, amper drie maanden na zijn deportatie van ziekte, ontbering en brutaliteiten in het buitenkamp Blumenthal (Bremen).

¹ Het sluikblad "Vrij", zoals zijn zoon Elie zich herinnert; nog te lezen op:

ROBERT MUSSCHE

(Wondelgem 1912 - Lübeck 1945). De ouders van Robert Mussche woonden in een houten noodwoning, en bakten frieten voor een kraam in de Wondelgemstraat. Zijn vader was ziekelijk, vaak werkloos, en het gezin zeer arm. Robert was een uitmuntende leerling en kreeg de gelegenheid verder te studeren aan het Koninklijk Atheneum waar hij innig bevriend werd met Herman Thiery (Johan Daisne). Hij behoorde tot de beste leerlingen, maar moest na de derde van school af om broodwinner te worden voor zijn ouders en broertje. Op voorspraak van studiefreder Feytmans werd hij bediende bij de **Nationale Bank van België**, gelegen naast het Geraard de Duivelsteen. Op zijn 17de begon hij gedichten te schrijven, onder het pseudonym Rudo Reyniers. Enkele hiervan verschenen in 1936 in de bundel Oase. Mussche werd ook opgenomen in de bloemlezing *Met veertien jonge dichters* (de Vlaamse Gids). Tijdens de Spaanse Burgeroorlog (1936-39) vertrok hij als reporter van het dagblad Vooruit naar Spanje, waar hij contacten had met Hemingway, André Malraux en La Passionaria. Een ruime verzameling oorlogsfoto's is bewaard gebleven. Terug in Gent ving hij Spaanse kinderen op, gaf aan 61 van hen gratis les in het Spaans, en nam het 8-jarig meisje Carmen Cundin Gil als pleegkind in huis, dat echter later door Franco verplicht werd terug te keren naar Spanje. Bij het uitbreken van WO2

werd hij opgeroepen door het Belgisch Leger, en geraakte zeer zwaar gekwetst aan het Schipdonkkanaal; hij verbleef lang in het militair hospitaal. Op vraag van zijn boezemvriend Johan Daisne is hij dan toetreden tot het Verzet. Hij werd lid van het Onafhankelijkheidsfront (O.F.-F.I.), dat o.m. geld bezorgde aan weigeraars van de Duitse verplichte arbeidsdienst, en het illegaal blad "Het Belfort" verspreidde, dat Robert Mussche mee opstelde (lees hieronder historische nummers). Na de aanhouding van Roger Alers dook Mussche onder in Brussel, maar werd toch opgepakt en zwaar gefolterd. Hij had de kracht om niemand te verraden. Op 31 augustus 1944 is hij met het laatste transport vanuit Antwerpen weggevoerd naar KZ Neuengamme. Zijn kampnummer was **45034**. In het kamp organiseerde hij mee het verzet, ook van de Duitse ondergrondse. Hij overleefde de 10-daagse dodenmars naar de baai van Lubeck, en kwam samen met duizenden gevangenen terecht op het schip Cap Arcona. De raketaanvallen van de Britten op dit schip werd hem, en duizenden anderen, fataal. Zijn lichaam werd nooit teruggevonden. Hij liet een jonge vrouw na, en een dochtertje Carmen, zo genoemd naar het Spaanse pleegkind. Zijn levensverhaal inspireerde de Spaans-Baskische schrijver Kirmen Uribe tot het schrijven van de roman: 'Lo que mueve el mundo '(binnenkort in Nederlandse vertaling).

Bronnen: Carmen Mussche; Johan Daisne: *'In memoriam Robert Mussche (Rudo Reyniers. 1912-1945)*; Daniël Van Ryssel; Dora Mahy.

<https://warpress.cegesoma.be/nl/node/40184> /40149 /40146 /40147 /40145 /40151 /40152 /40150 /42192

JOZEF SPEECKAERT

Jozef en Susanna Speeckaert - Van Leeuwe

Jozef Speeckaert (Aalst 1/4/1907-Blumenthal 5/1/1945) was landmeter-schatter van het Kadaster. Tijdens de Duitse bezetting in WO2 speelde hij reeds vroeg een vooraanstaande rol als stafofficier van het Geheim Leger-Armée Secrète. Hij droeg de codenaam "de Spec", en was de adjunct van Kommandant Franz De Coene. Hij verborg Engelse piloten (in de schuiloordn 'La Sarcelle', 'Le Héron', en 'L'Eider'), en maakte valse identiteits- en werkbewijzen (waarvoor hij stempels nabootste met buitengewone details). Hij organiseerde het opvangen van gearachuteerde wapens, munitie en radioapparatuur uit Engeland, en vervolgens hun vervoer naar diverse

schuilplaatsen; legendarisch is de geslaagde nachtelijke dropping in Velzeke op 10 mei 1944, op het terrein genoemd 'Le Faisan'. Nadat kapitein Albert Melot ('Martin'), verantwoordelijke van het Geheim Leger voor de bescherming van de Gentse haven, in Gent in handen was gevallen van de Gestapo, organiseerde Jozef Speeckaert diens bevrijding. Die actie staat bekend als 'de aanslag in de Papegaaistraat' (15 juli 1944), ze werd uitgevoerd door de groep Le Héron¹. De redding van Melot was succesvol: hij overleefde de oorlog en overleed pas in 2010. Echter, Jozef Speeckaert werd aangehouden, en ook meer dan 40 anderen verdacht van betrokkenheid bij het Verzet (waaronder Charles Colyn en Michel Cloquet). Ze werden vreselijk gemarteld door de Gestapo. Velen werden weggevoerd naar concentratiekampen, vaak Neuengamme, en overleefden niet. Jozef Speeckaert kreeg het kampnummer NG-**44846**; hij stierf van ontbering en ziekte op 5 jan. 1945, in het buitenkamp Blumenthal.

Lees Marc Verschooris, "De papegaaï is geschoten" (1994). Er is ook een film gemaakt over de bevrijding van "Martin". Zie verder "Gedenkboek De Coene en Speeckaert, 1949

De vele gesneuvelden van het Geheim Leger, Compagnie van de Haven, worden geëerd op de gedenkplaat aan de muur van de Rigakaai 1, in Gent.

JEAN INGELS

Jean Ingels (Sint Laureins 13 juni 1907 – Schaarbeek 20/10/1943) was bij het uitbreken van WO2 sergeant bij het Eerste Regiment Grenadiers. Toch werd Jean Ingels niet gemobiliseerd voor de 18-daagse Veldtocht in mei 1940, dit omwille van het feit dat hij werkte bij de **Nationale Bank van België**.

Bij de inval van de Duitsers, hadden bedienden van de bank opdracht gekregen om twee verhuishagens geladen met goud en waardepapieren uit de kluizen v/h Gentse kantoor in veiligheid te brengen. Dat gebeurde onder de bescherming van de Rijkswacht. Die speciale 'schat' werd geborgen in de 'Banque de France' in de stad Tarbes. Na de Franse capitulatie werden die waarden, onder begeleiding van de Duitse Wehrmacht, naar België teruggebracht. Terug thuis, herbergde Jean Belgische en Engelse militairen die ontsnapt waren aan de bezetter, met de bedoeling hen naar Engeland terug te brengen. Om de ontsnappingslijn verder uit te bouwen sloot hij aan bij 'Comète Escape Line', van waaruit de eerste route naar Frans grondgebied verzekerd werd. Door Frankrijk zorgden begeleiders voor

assistentie doorheen Parijs en vervolgens over de grens van bezet gebied naar Vichy zone, om uiteindelijk over de Pyreneeën in Spanje te belanden. Daar werden de vluchtelingen door Engelse diplomaten naar Gibraltar gebracht om vervolgens naar Engeland te reizen. De taak van Jean bestond erin het steeds groeiende aantal neergehaalde vliegeniers in Oost- en West-Vlaanderen op te zoeken en hen veilig naar Brussel te loodsen. Hij deed het boven op zijn dagelijkse taak bij de bank. Dit kon natuurlijk niet zonder medeweten van de bankdirectie. Bovendien werd hij, als luitenant in Comète, bijgestaan door een netwerk van helpers die zorgden voor transferts, onderdak in de zogenaamde "safe houses" en drukkers die de zeer nodige geloofwaardige papieren produceerden. Bij zijn arrestatie in Gent op 5 maart 1943, was hij de enige die het Comète netwerk volledig kende. "Door zijn hardnekkig stilzwijgen, niettegenstaande de onmenselijke foltering, heeft hij veel medewerkers van Comète uit de handen van de Gestapo kunnen redden", aldus wijlen Dokter Pierre-Jacques Goetghebuer. Jean was opgesloten in de gevangenis van St-Gillis Brussel, werd ter dood veroordeeld en op 20 oktober 1943 terechtgesteld op de Nationale Schietbaan te Schaarbeek, samen met elf andere leden van Comète.

MAURICE VANDEPUTTE

Maurice Vandeputte (Gent 28/07/1888 – Gross Rosen 9/11/1944) liep tot zijn 15 jaar school in het College van Gent. Dan vervolgde hij zijn studies aan de Kadettenschool in Aalst. Van daaruit werd hij naar de prestigieuze militaire ruiterschool in Ieper gestuurd. Hij was 22 toen hij in 1914, net voor het uitbreken van WO1, huwde met Alice Van Zele. Zijn militaire carrière begon als sergeant in de Artillerie. In 1915 werd zijn regiment overgeheveld naar de 'Belgian Field Artillerie' van het Britse leger. Tijdens de campagne werd hij tweemaal ernstig gekwetst en eindigde hij WO1 als luitenant. Daarna werd hij kapitein van het transportkorps in de Sint-Pieters kazerne. In 1932 werd hij Commandant van de kazerne in Elsenborn. In 1938 werd hij overgeplaatst naar Antwerpen. Op 10 mei 1940, bij het begin van de 18-daagse Veldtocht, bevond hij zich met zijn compagnie in Brugge. In de loop van 1940 werd hij gecontacteerd door de Britse inlichtingendiensten om informatie door te spelen. Hij werd in 1940 lid van het Belgisch legioen, dat opging in het Geheim Leger Zone III, Sector

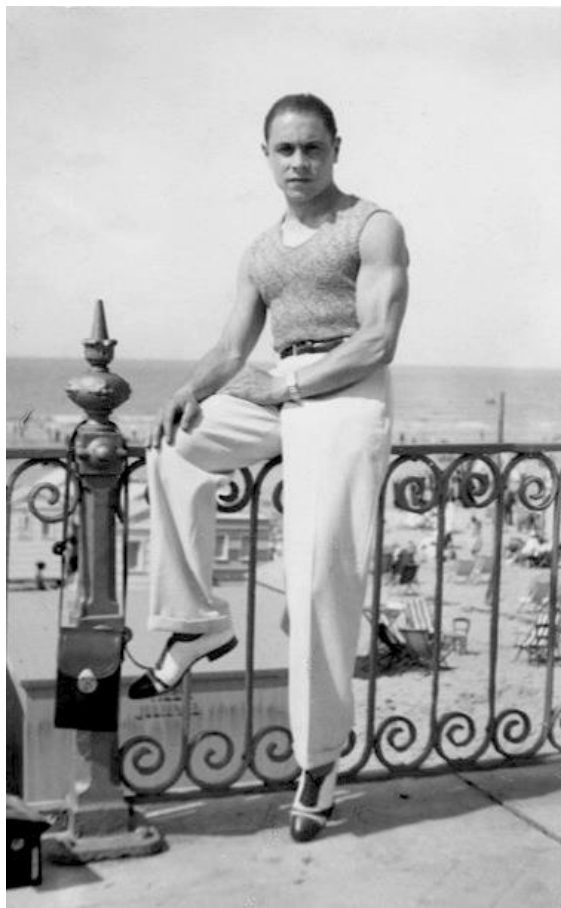

Gent, Schuiloord de Staf, maar werd ook luitenant van de Inlichtingendienst J.A.B. ('jusqu'au bout'). Die maakte gebruik van de verbindinglijnen van het Netwerk Sabot om (Belgische) piloten naar England over te brengen. Als vergelding voor een aanslag werden in september 1942 door de Geheime Feldpolizei (G.F.P.) 50 burgers, waaronder commandant Maurice Vandeputte, als zogenaamde gijzelaars aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Leuven. Op dat ogenblik werd Maurice ook gezocht door de Sicherheitspolizei (Sipo), maar de G.F.P. weigerde zijn uitlevering. Bij zijn vrijlating op 23 december 1942 werd hij onmiddellijk aangehouden door de Sipo en gemarteld. Daarna werd hij via KZ Esterwegen naar de gevangenis van Gross-Strelitz in Silezië gedeporteerd. In oktober 1944 werd, door het oprukken van het Sovjetleger, de gevangenis ontruimd. Alle Politieke gevangenen werden overgebracht naar KZ Gross-Rosen. Als gevolg van mishandelingen, omdat hij te zwak was om verder te werken, stierf Maurice Vandeputte op 9 november 1944.

Gedenkplaat in Gross-Rosen :

LEOPOLD BOONE

Leopold Boone (Gent 27/09/1907-03/05/1945 in de baai van Lübeck), architect van beroep, was een atleet (foto), en in zijn turnclub gaf hij les aan jongeren. In 1940 werd hij als dienstplichtige opgeroepen door het Belgisch Leger, en door de Duitsers in mei 1940 krijgsgevangen gemaakt. Na zijn vrijlating sloot hij zich in 1941 aan bij het Geheim Leger. Als Commandant was hij verantwoordelijk voor Zone III, Sectie de Haven van Gent. Omdat hij architect was kon hij regelmatig tekeningen en plannen van de haven doorsturen, informatie die aanvallen en tussenkomsten van de Weerstand mogelijk maakten. Het Geheim Leger ontving zijn opdrachten van de Belgische regering in Londen, via gecodeerde boodschappen van de BBC. ("La frondaison des arbres cache le vieux moulin"). Men bereidde zich voor om na de geallieerde landing in

Normandië (6 juni 1944) de bruggen, spoorwegen, hoogspannings- en telefoonlijnen te saboteren die de Duitsers zouden toegelaten hebben versterkingen te sturen. Omgekeerd moest de elektrische centrale behoed worden tegen schade door de bezetter. Wapens en materiaal werden vanuit Engeland gearachuteerd. Leopold Boone ontving ook en verdeelde gelden om vrouwen te helpen wier echtgenoot was ondergedoken of als politiek gevangene was opgesloten door de bezetter. Echter, op 01/06/1944 werd hij door de Geheime Feld Polizei (G.F.P.) aangehouden en opgesloten in de Nieuwewandeling gevangenis in Gent, en op 30 augustus 1944 gedeporteerd naar het concentratiekamp van Neuengamme aan de rand van Hamburg. Zijn kampnummer was **44868**. Hij werd in december 1944 overgebracht naar buitenkamp Meppen-Versen, waar de gevangenen moeten werken in steenfabrieken, en in vreselijke winterse omstandigheden anti-tankgrachten of -vallen moeten graven, die nutteloos zouden blijken. In maart moet hij, samen met de andere gevangenen, lopend terugkeren naar Neuengamme dat echter vanaf 20 april door de Duitsers ontruimd werd. Dan begon de dodenmars richting de baai van Lübeck, waar Leopold Boone op 25 april 1945 één van de 5200 gevangenen was die in de ruimen van het passagiersschip Cap Arcona in onmenselijke omstandigheden werden opgesloten. Op 3 mei 1945 werd het schip door squadrons Engelse Typhoon jagers met raketten aangevallen. Zij waren niet op de hoogte dat het schip bevolkt was door concentratiekampgevangenen. Zoals vele anderen overleefde Leopold Boone dit drama niet.

CHARLES COLYN

Charles Colyn (Wetteren 11 februari 1888 – Blumenthal 19 dec. 1944) was gehuwd met Rosa Renson en had zeven kinderen. Hij was industrieel en directeur van de Filature Renson te Gent. Tijdens WO1 was hij oorlogsvrijwilliger bij de Jagers te Voet en vocht aan de IJzer, waarvoor hij vier onderscheidingen kreeg. In WO2, meer bepaald in januari 1944, werd hij voor het Geheim Leger, Zone III, Sector Gent, Schuiloord Haven van Gent, aangeworven door zijn zoon Prosper, student aan de Unief van Gent. Zijn chefs waren Leon Janssens en Jozef Speeckaert. Charles werd de verbindingsagent met de commandanten van het Schuiloord Haven van Gent en van de Sector III van het Geheim Leger. Bij de filature Renson legde hij een depot aan met mitraillettes en andere wapens, springstoffen, maar ook eetwaren en uniformen voor de Weerstand. Charles was ook actief in de Sluikpers. Vrachtwagens van de filature brachten op terugweg van Brussel exemplaren van de sluikpers mee naar de Gentse havenregio. Hij verspreidde 'La Libre Belgique' en 'Vrij'1. Op 17 juli 1944 werd hij, samen met zijn dochters Mathilde en Monique opgepakt door de Geheime Feldpolizei (GFP) en in de Nieuwe-wandeling gevangenis te Gent opgesloten.

Op 30 augustus 1944 werd hij, met onder anderen zoon Prosper, naar Antwerpen overgebracht en de volgende dag, vanuit de Ooststation, naar KZ Neuengamme (aan de rand van Hamburg) gedeporteerd. Zijn kampnummer was **44854**. Reeds op 6 september werd hij, met zoon Prosper en vele anderen, naar KZ Blumenthal getransfereerd. Prosper was er getuige van toen zijn vader Charles op 19 december 1944, amper drie en een halve maand na zijn deportatie, in het buitenkamp Blumenthal overleed. Indrukwekkend was dat de Gentenaars bij het toewijzen van de kampnummers, samen konden blijven : Charles Goubau **44850**, Prosper Colyn **44851**, Carlos Goubau **44852**, Michel Cloquet **44853** en Charles Colyn **44854**.

Zie oorspronkelijke nummers : <https://warpress.cegesoma.be/nl/node/42482> /42485 /42586 /42509 /45374 /45376 /45377 /45378 /45379 /45375

MICHEL CLOQUET

Michel CLOQUET (Gent 29/07/1921 – Blumenthal 26/01/1945) was student ingenieur-architect. Hij werd aangeworven op 20/12/1940 voor het Belgisch Legioen (later opgegaan in het Geheim Leger) door zijn oudere broer Louis (later Cdt GL beide Vlaanderen). Hij was dus Weerstander v/h Eerste Uur! Michel was lid v/h Geheim Leger (GL), Zone III, Sector Gent, Schuiloord Haven van Gent. Hij werd pelotonoverste. Zijn oversten waren: broer Louis, Prosper Colyn en Cdt Leon Janssens. Hij heeft zelf meerdere leden aangeworven. Michel werkte ook voor de Inlichtingen- en Actie-diensten Dame Blanche (1941), Luc (1941), Zéro (1941) en Wim (maart 1943). Bovendien was hij vanaf mei 1943 lid van Socrates, waarbij hij gedurende een heel jaar geldelijke steun bezorgde aan Onderduikers. Ook verspreidde hij de clandestiene pers : 'La Libre Belgique', 'Vrij', 'Tijl', 'Voix des Belges 'en 'Klokke Roeland valse ook leverde Michel .² identiteitskaarten af. Uitgevoerde sabotages : juni 1944 doorknippen ondergrondse telefoonlijnen tussen Gent en Eeklo en tussen Gent en Brugge in de nabijheid v/h Schipdonkkanaal. Eveneens in juni 1944 sabotage van de spoorlijn nabij de Snepbrug te Gent, en vervoerde voeding en gedropte uniformen in juni 1944 naar filature Renson, en stockeerde en kuiste er gedropte wapens in het depot.

Michel recupereerde een gekwetste Britse vliegenier op het militair domein de "Sterre", rechtover de ouderlijke woning. Zijn broer geneesheer bekwam dat Professor Emile DEROM de gekwetste kwam opereren in de kelder van het ouderlijk huis. Nadien werd de Brit overgebracht naar Drongen, bij de familie Goubau. Michel werd aangehouden door de G.F.P. op 18 juli 1944 omdat hij Jacques Stappers wou verwittigen om onder te duiken. Vanuit de Nieuwe-wandeling gevangenis werd hij op 31 augustus 1944 via Antwerpen gedeporteerd naar het KZ Neuengamme. Zijn kampnummer was **44853**. Op 6 september 1944 werd hij naar het buitenkamp Blumenthal overgeplaatst. Daar overleed hij in het Revier (ziekenboeg) op 26 januari 1945, vijf maanden na zijn deportatie.

² Oorspronkelijke nummers te lezen op:
<https://warpress.cegesoma.be/nl/node/42482> /42485 /42509 /42586 /45374

/45375 /42192 /42194 /42195 /44677
/44679 /44680 /45142 /45152
/45289 /45379

FRANS VAN SPEYBROECK

Frans Van Speybroeck (Zwijnaarde 23/12/1919 – Asper 7/09/1944) was, zoals zijn broer Lucien, nog ongehuwd en schilder-behanger van beroep. De 18-daagse Veldtocht in mei 1940 had hij, anders dan zijn broer Lucien, niet meegemaakt. Op 4 maart 1943 werd hij lid van het Geheim Leger, Zone III, Sector Gent, Sectie Zwijnaarde, Schuiloord Le Héron (De Reiger). Als Gewapend Weerstander was hij actief in de streek van Zwijnaarde. Hij wierf nieuwe leden aan en verspreidde

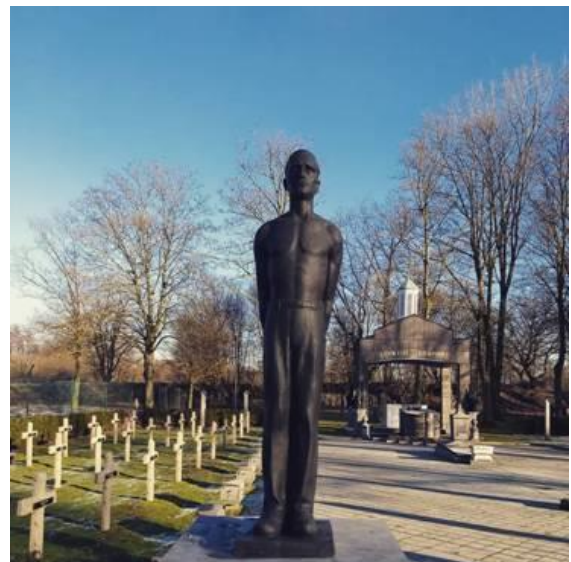
ook de Sluikpers en vlugschriften. Bovendien was hij sinds januari 1944 lid geworden van de Inlichtingen- en Actiedienst JANVIER, waarvoor hij de graad van Adjudant ontving. In september 1944 was hij in actie getreden bij de bevrijdings-gevechten te Gavere-Aspe. Hij werd door de Duitsers in een hinderlaag gelokt en dodelijk gewond. Voor hun moeder & weduwe Judith Claeysens was het haar tweede zoon die zij moest afgeven!

LUCIEN VAN SPEYBROECK

Lucien Van Speybroeck (Zwijnaarde 26 dec. 1920 – Oostakker 24 mei 1943) was ongehuwd en schilder-behanger van beroep. In mei 1940 nam hij deel aan de 18-daagse Veldtocht, maar werd niet gevangen genomen. Reeds in juli 1941 werd hij lid van het Belgisch Legioen, dat later opging in het Geheim Leger. Lucien werd overste van het Geheim Leger, Zone III, Sector Gent, Sectie Zwijnaarde, Schuiloord Le Héron. Hij organiseerde zijn sectie, wierf nieuwe leden aan, won inlichtingen in van militaire aard en verspreidde vlugschriften en 'La Libre Belgique 26 Op .³' januari 1943 werd hij echter, om reden van spionage, door de Geheime Feldpolizei (G.F.P.) aangehouden en in de Nieuwewandeling gevangenis te Gent opgesloten. Lucien werd gefolterd en tenslotte door het Kriegsgericht - Gent tot de doodstraf veroordeeld. Op 24 mei 1943 werd hij in het Executieoord van Oostakker gefusilleerd en aldaar begraven. De lichamen van de 65 terechtgestelde Weerstanders en Gijzelaars,

waartussen dat van Lucien Van Speybroeck, werden na de Bevrijding van september 1944 in een massagraf terug-gevonden. De ontgraving had plaats op 24 oktober 1944 onder leiding van Professor Dr. Frederic Thomas. Voor zijn moeder Judith Claeysens - die reeds vóór WO 2 weduwe werd - was de dood van Lucien de tweede zware slag die zij te verwerken kreeg. Een derde moest nog volgen.

de Gefusilleerde, monument op de geïntegreerde executieoord van Rieme-Oostakker.

³ Originele nummers nog te lezen op <https://warpress.cegesoma.be/nl/node/42482> /42485 /42586 /42509

CARLOS GOUBAU

Carlos GOUBAU (Gent 08/01/1922 – Blumenthal 05/03/1945) was student Rechten aan de Unief van Gent en nog vrijgezel. Eind december 1940 werd hij door Prosper Colyn aangeworven voor het Belgisch Legioen, later opgegaan in het Geheim Leger, Zone III, Sector Gent, Schuiloord La Sarcelle. Hij was dus ook een 'Weerstander van het Eerste Uur' en door de kommandant als adjunct van zijn vader Charles aangeduid. Carlos was actief in Drongen en omgeving, tot aan het Sint-Pietersstation in Gent en tot aan het station van Deinze. Hij wierf zelf ook nieuwe leden aan. Zijn directe oversten waren Prosper Colyn en Cdt Thielemans. Hij nam deel aan het doen ontsporen van een trein aan de Snepbrug te Gent, doorknippen van ondergrondse telefoonlijnen in Lovendegem en vervoerde wapens en explosieven van Astene naar Drongen. Hij werkte ook voor de Inlichtingendiensten Luc, Wim, Dame Blanche en

bezorgde voor Comète geld en rantsoeneringszegels aan ondergedoken leden en werkweigerars. Bovendien verspreidde hij 'Vrij', 'La Libre Belgique', 'Tijl' en 'La Voix des Belges' nasleepde in 1944, juli 18 Op.⁴ van de bevrijding van geheimagent Albert Mélot in de Papegaaistraat, werd hij door de Geheime Feldpolizei (G.F.P.) aangehouden en opgesloten in de Nieuwewandeling gevangenis te Gent. Op 31 augustus werd hij vanuit Antwerpen naar KZ Neuengamme gedeporteerd. Zijn kampnummer was **44852**. Reeds op 6 september zat hij in het treinkonvooi naar buitenkamp Blumenthal en per 25/26 december 1944 werd hij over-geplaatst naar het andere Bremense buitenkamp KZ Schützenhof. Carlos overleed op 5 maart 1945, op weg van Bremen naar het hoofdkamp van Neuengamme.

⁴ <https://warpress.cegesoma.be/nl/node/42482>
/42485 /42586 /42509 /44677 /44678 /44679

/44680 /45142 /45289 /45179 /45152 /45377
/45378 /45379 /45375 /45374

CHARLES GOUBAU

Charles GOUBAU (Mesen 16 dec. 1888 – Neuengamme 28 mrt 1945) was gehuwd en vader van drie kinderen. Hij was directeur bij de spinnerij Alsberghe en van Oost te Gent. Reeds in december 1941 werd hij door Prosper Colyn aangeworven voor het Belgisch Legioen, dat opging in het Geheim Leger, Zone III, Sector Gent, Schuiloord La Sarcelle. Hij werd groepsoverste van de sectie Drongen en wierf zelf nieuwe leden aan. Zijn oversten waren Prosper Colyn, Cdt Janssens en Luitenant Speeckaert. In april 1944 besprak hij mogelijke sabotages met Cdt Tielemans. Charles werkte ook voor de Inlichtingendiensten Wim, Luc, Dame Blanche en bezorgde geld en rantsoeneringszegels aan ondergedoken leden en ook aan werkweigeraars. Op 18 juli 1944, in de nasleep van de bevrijding van geheimagent Albert Mélot in de Papegaaistraat, werd hij door de

Geheime Feldpolizei (G.F.P.) aangehouden en opgesloten in de Nieuwewandeling gevangenis te Gent. Op 31 augustus zat hij in het konvooi dat hem vanuit Antwerpen naar KZ Neuengamme deporteerde. Zijn kampnummer was **44850**. Hij stond dus in de buurt van zijn zoon Carlos aan te schuiven toen de kampnummers toegewezen werden. Reeds op 7 september werd hij in een konvooi met 200 gevangenen – overwegend Belgen -, naar het buitenkamp Schandelah gestuurd. Daar probeerde de firma Steinöl GmbH olie en brandstoffen te winnen uit asfalthoudende leirotsen. Het werk in de steengroeve was zéér zwaar en uitputtend. Charles en andere verzwakte gevangenen – de zogenaamde Müselmänner - werden in maart 1945 teruggestuurd naar het Hoofdkamp. Op 28 maart 1945 stierf Charles in het kamp van Neuengamme.

ANDRÉ DE BRUYNE

André De Bruyne (Mariakerke 24 maart 1914 – Blumenthal 31 dec. 1944) was gehuwd en advocaat bij het Hof van Beroep te Gent. Tijdens de 18-daagse Veldtocht in mei 1940 werd hij als korporaal van het 2de Linie regiment, medisch korps op 23 mei 1940 krijgsgevangen genomen, maar toch reeds op 15 juni vrijgelaten. Op 25 november 1940 legde hij de eed af als advocaat bij het Hof van Beroep te Gent. Zes maand later, op 1 juni 1941, werd hij lid van het Belgisch Legioen dat nadien overging in het Geheim Leger, Zone III, Sector Gent, Sectie Mariakerke. André werd aangevoren door Gérard Willemot. In de streek van Mariakerke, die hij goed kende, stond hij in voor de aanwerving van leden tot er een flinke groep was gevormd. Hij zorgde ook voor de organisatie van deze groep. Tijdens het jaar 1942 verstrekte hij militaire en administratieve inlichtingen aan zijn oversten. Hij werd een eerste maal bij hem thuis aangehouden door de Geheime Feldpolizei (G.F.P.) op 4 december 1943, maar wist te ontsnappen en verschuilde zich bij mevrouw Langlois te Oosterzele. Vanaf die datum werd hij officier van

de administratie voor Le Héron. Begin juni 1944 dook hij onder in het maquis te Bottelare bij de familie Nève, ingevolge de mobilisatie van het Geheim Leger. Zijn activiteit bestond eveneens in het opzoeken van schuilplaatsen voor gezochte leden van de Weerstand en in het verspreiden van de sluikkrant 'La Libre Belgique '(zie weblink). Hij werd door de G.F.P. gevat te Oosterzele op 19 juli 1944, opgesloten in de Nieuwewandeling gevangenis te Gent, en op 31 augustus 1944 gedeporteerd naar het concentratiekamp van Neuen-gamme. Zijn kampnummer was **45266**. Op 6 september werd hij naar het Buitenkamp Blumenthal getransfereerd. Daar overleed hij reeds op Oudejaarsavond 31 december 1944, amper vier maanden na zijn deportatie. Op 4 mei 1947 werd een deel van de Van Vaernewijkstraat, waar hij woonde, omgedoopt tot André De Bruynestraat.

Olivier Willemot.

<https://warpress.cegesoma.be/nl/node/42482> [/42485](#) [/42455](#) [/42594](#) [/42509](#) [/42586](#)

Advocaat bij het Hof van Beroep

'De Stervende Gevangene', beeld in NG van Auschwitz overlevende Françoise Salmon

GÉRARD WILLEMOT

Gérard Willemot (Gent 15 mei 1901 - Dora 19 febr. 1945) was gehuwd en vader van drie kinderen. Reeds tijdens WO1 had hij problemen met de Duitse bezetter. Hij was pas 13 toen hij betrappt werd op het stelen van wapens in de Duitse Kommandantur, wist te ontsnappen maar raakte daarbij gewond. Toen WO2 uitbrak maakte hij de 18-daagse Veldtocht mee als luitenant in het 2e Linieregiment. Na de capitulatie wist hij aan het krijgsgevangenschap in Duitsland te ontsnappen door gewoonweg naar huis terug te keren. Op 1 december 1940 sloot hij zich aan bij één van de eerste Gentse verzetsorganisaties: de groep rond Albert Tollenaere, Louis Cloquet en van Hoorebeke, die zich later aansloot bij het Belgisch Legioen (daarna opgegaan in het Geheim Leger). Gérard werd officier bij de Staf van het Geheim leger, Zone III, Sector Gent. Zelf heeft hij tientallen andere leden aangeworven. In april 1942 werd hij door Constant Hubin gerekruteerd om lid te worden van de Inlichtingen- en Actiedienst Luc-Marc, groep VN/RV te Drongen en omgeving. Hij had contacten met de netwerken Zéro en Clarence. Gérard leverde valse identiteitskaarten af en verdeelde de sluikpers : La Libre Belgique (zie weblinks), Vrij, La Voix des Belges en Engelse vlugschriften. Zijn beroep van verzekeraar gaf hem de gelegenheid om

Vlaanderen per fiets te doorkruisen en militaire inlichtingen in te winnen.

Op 10 december 1943 werd hij door de Geheime Feldpolizei (G.F.P.) thuis in Mariakerke gearresteerd en opgesloten in de Nieuwewandeling gevangenis te Gent. Op 2 mei 1944 werd hij via Sint-Gillis Brussel naar Duitsland gedeporteerd, waar hij in de gevangenis van Gross Strehlitz werd opgesloten tot 30 oktober 1944, datum van zijn verplaatsing naar het concentratiekamp van Gross-Rosen waar hij in de 'Steinbruch 'of steengroeve slavenarbeid moest verrichten. Met het oprukken van het Rode Leger werd het kamp, in volle winter, met een dodenmars geëvacueerd naar Dora-Mittelbau. Hij werd de laatste maal gezien op 7 februari 1945, tijdens de evacuatie van Gross Rosen. Hij overleed op 19 februari 1945 in KZ Dora-Mittelbau, alwaar hem nog het kampnummer **110727** toegewezen werd.

Olivier Willemot

<https://warpress.cegesoma.be/nl/node/4248>
2 / [/42485](#) /[/42455](#) /[/42594](#) /[/42509](#) /[/42586](#)

HENRI STORY

Henri Story (Gent 27/11/1897 – Gross-Rosen 05/12/1944) werd geboren in een liberale familie die actief was in de textielsector. In 1915 verliet hij de school om als vrijwilliger aan het IJzerfront te vechten. Na 11/11/1918 werd hij bestuurder van grote textielbedrijven en van een beleggingsmaatschappij. In 1920 huwde hij en werd vader van 1 kind. In 1928 werd Henri als provincie-raadslid verkozen en in 1936 werd hij benoemd tot voorzitter van de Gentse Liberale Associatie. Na de gemeenteraadsverkiezingen van 1938 werd hij Schepen van de Stadsregieën en van het Beroeps-onderwijs. Na de benoeming in december 1940, door de Duitse bezettersautoriteiten, van de VNVer en collaborateur Hendrik Elias tot Burgemeester van Gent, nam Henri Story onmiddellijk ontslag als Schepen en ging in de Weerstand. Hij was actief in de Sluikpers en vervoerde en verspreidde regelmatig 'De Kleine Belg', 'La Libre Belgique' en 'Vrij' (zie weblinks). Henri richtte de Oost-Vlaamse

sector van de Inlichtingen- en Actiedienst Zéro op, gespecialiseerd in inlichtingen betreffende de politieke, militaire, economische en sociale situatie in België, voor de Britse geheime diensten. Zéro was eveneens gespecialiseerd in de repatriëring van neergehaalde piloten via zijn geheime vluchtroutes. Ook was hij de Oost-Vlaamse verantwoordelijke voor de dienst Socrates, die ondergedoken werk-weigeraars financieel steunde. Henri, die in Zéro de graad van kapitein had, was een spilfiguur in het Gentse Verzet. Op 22 oktober 1943 werd hij aangehouden en in de Nieuwewandeling gevangenis te Gent opgesloten, wegens spionage voor Engeland. Hij werd naar KZ Esterwegen en vervolgens naar de gevangenis van Gross Strelitz in Duitsland gedeporteerd. Dan werd hij naar KZ Gross-Rosen getransfereerd, alwaar hij in de 'Steinbruch' of steengroeve zware slavenarbeid verrichtte. Hij overleed er op 5 december 1944.

De Steinbruch in Gross-Rosen.

<https://warpress.cegesoma.be/nl/node/40154> [/42189](#) [/42187](#) [/42482](#) [/42485](#) [/42586](#)
[/42509](#) [/45377](#) [/45378](#) [/45379](#) [/45375](#)

Deze brochure kon verwezenlijkt worden met de steun van de Nationale Bank Van België.

Het plaatsen van deze herdenkingsstenen werd gefinancierd door de vzw Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden, met hoofdzetel te 1000 Brussel, Jubelpark 3.

U kan onze werking steunen door lid te worden van de N.C.P.G.R., of voluit de Nationale Confederatie Politieke Gevangenen en Rechthebbenden – Gewest Gent-Eeklo vzw, Dorre wei 27, 9700 ENAME (Oudenaarde), Tel: 055/ 31 42 07. Lidgeld: **20 €**, storten op bankrek.: BE80.2900.5395.7077

Werkten mee aan de info over de slachtoffers:

Belgische Vriendenkring van Politieke Gevangenen van het Concentratiekamp Neuengamme:
Lidgeld: 20 €, te storten op bankrek.: BE15.0004.6049.1130, van Belgische Vriendenkring Neuengamme, Dorre Wei 27, 9700 ENAME (Oudenaarde), Tel: 055 / 31 42 07
E-Mail: info@neuengamme.be Website: www.neuengamme.be

Het Herdenkingscomité Executieorden Rieme en Oostakker:

Plechtigheid te Oostakker: ieder jaar op de tweede zondag van mei, om 10 uur (behalve wanneer deze zondag samenvalt met 8 mei). Wenst u geïnformeerd te worden? Stuur een mailtje met uw naam en adres naar: fd430310@skynet.be

Inlichtingen over Vriendenkringen Concentratiekampen te bekomen bij:

de Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden vzw, met hoofdzetel te 1000 Brussel, Jubelpark 3, Tel: 02/737 79 45 E-mail: cnppa.ncpgr@warheritage.be

Groep Herinnering vzw: www.herinneringmemoire.be

Vrienden van het Memoriaal Breendonk: <http://www.vriendenfortbreendonk.be>

Andere informatiebronnen:

War Heritage Institute: <https://warheritage.be/nl>

Stichting Geheim Leger: https://www.sgl-fas.be/?page_id=19&lang=nl

Historische analyse van het Verzet (227 blz., 1988) door Rudi van Doorslaer, Etienne

Verhoeyen en Herman van de Vijver : http://www.dbnl.org/tekst/vijv003belg01_01

Fernand Strubbe : *“Geheime oorlog 40-45”* (1992)

Karolien Steen : *“De schemerzone van een stad in oorlog : de evolutie w/h Verzet in Gent (1940-1944) : van ongestructureerde initiatieven tot georganiseerde verzetsbewegingen”* (2007)

Universiteit Gent: <https://biblio.ugent.be/publication/8598034>

Onvolledige alfabetische namenlijst van verzetslui vermoord of omgekomen in WO2 :

https://blog.seniorennet.be%wereldoorlog2_concentratiekampen

Publicaties over specifieke acties en persoonlijke lotgevallen o.m.:

“Mijn naam werd een nummer” door Julien Van den Driessche;

“Maurice” door Erald De Wachter;

“Wenteltrap Mauthausen” door Victor Van Riet;

“De papegaai is geschoten” en *“Wachten op de maan van mei”* door Marc Verschooris;

“De fusillade te Leopoldsborg”, door Marius, PR Louche;

“De laatste getuigen” door Luckas Vander Taelen & Dirk Verhofstadt;

“Een klein dorp, een zware tof” door Stefaan Van Laere, Frans & Jozef Craeninckx;

“Ik was 20 in 1944, Relas uit Neuengamme en Blumenthal” door Raymond Van Pée;

“De Rijksuniversiteit Gent tijdens de bezetting 1940-44. Leven met de vijand” dr Dirk Martin;

“Tegendruk. De geheime pers tijdens de tweede wereldoorlog” door Gert De Prins, Bruno De Wever, Rudi van Doorslaer en 8 andere auteurs;

Gedenkboek Inlichtings- en Actie Agenten”, Roger baron Coekelbergs, Marc Cools, Robin Libert, Veerle Pashley, Jaak Raes, David Stans en Renaat Vandecasteele;

“voor *Koning en Vaderland, de Belgische adel in het verzet*”, door Marie-Pierre D’Udekem D’Acoz;

“*20 Ronsenaars in DE HEL VAN NEUENGAMME*”, door Gaston Vandekerckhove;

“*De gevangenen van BREENDONK*”, door James M. DEEM;

“*De lijdensweg in Breendonk. 1940-1944*”, door Victor Bayens;

“*Wir Müselmänner*”, Renaat Lambrechts, “*DORA 1943-1945*”, D’Hainaut & Somerhausen”.

“*Jules Matthys en de 8 van OIP*”, over de Verzetsstrijders bij het bedrijf OIP Meersstraat te Gent, door Alfons Matthys. Digitale kopie NL/FR/EN/DE ? Bericht aan

alfons.matthys@telenet.be ;

Victor Martin, van het Onafhankelijkheidsfront Brussel, reisde door nazi-Duitsland om het lot van de gedeporteerde Joden te achterhalen :

www.demorgen.be/binnenland/deze-belg-reisde-vrijwillig-naar-auschwitz-b2ab6bd5/

Bernard Krouck schreef er een boek over : “*Victor Martin, un résistant sorti de l’oubli*”.

“*De fotograaf van Auschwitz*”, door Luca Crippa en Maurizio Onnis;

“*WAS OPA EEN HELD, speuren naar mannen en vrouwen in het Verzet tijdens WOII*”, door Fabrice Maerten;

“*Gemeentebos Hechtel Executieoord*” door Maurice Thysen en 5 andere auteurs;

“*De duinen der gefusilleerden*” door Maurice Thysen;

“*Ces dames de Ravensbrück*” door Claire Pahaut ;

De archieven van deze Heldinnen uit Ravensbrück:

<https://www.sodha.be/dataset.xhtml?persistentId=doi:10.34934/DVN/UCP3RO>

Deze geschiedenis over Ravensbrück is ook waardevol:

<https://www.arch.be/index.php?l=nl&m=nieuws&r=alle-nieuwsberichten&a=2022-09-28nelly-nadine-een-liefdesgeschiedenis-in-de-hel-van-ravensbrück>

“*De valse stilte*” door Lily De Gerlache de Gomery;

“*Nacht en nevel, of Geschrap van de lijst der levenden. Relas van het lijden in de concentratiekampen der nazi’s*”, door M. Van Quickelberghe;

“*Overleven als Nacht und Nebel*”, door Pieter-Paul Baeten.

“*Een pakje voor vader. Verraden door een VNV-er*”, door Danny Carleer en Rik Van Bever;

“*Martha’s labyrint*” door Marc Verschooris. ‘Struikelsteen’ voor Joodse Martha die onderdook bij haar grote Gentse liefde: “Iemand zou er een film over moeten maken” [nieuwsblad.be](https://www.nieuwsblad.be)

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2022/06/03/martha-s-labyrint/> ...

“*Terechtgesteld. Duitse executies in oost- en West-Vlaanderen 1941-1944*” door Tim De Craene;

“*GENT ’40-’45, Drie broers in het Verzet*”, door Jean-Luc Denys;

“*Ontsnappingsroute Comète*” (WPG 2021) van George Watt;

“*België in de Tweede Wereldoorlog, boekdeel 4 : ‘Het Verzet*”, door Paul Louyet

“*België in de Tweede Wereldoorlog, boekdeel 6 : ‘Het Verzet /2*”, door Herman Van de Vijver, Rudi Van Doorslaer en Etienne Verhoeyen;

“*Flossenburg: een vergeten concentratiekamp*” van Gie van den Berghe

Verantwoordelijke uitgever: Mark Van den Driessche, Dorre Wei 27, 9700 Oudenaarde